

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2021 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku W. W. z dnia 21 maja 2021 roku, przeliczył zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 marca 2021 roku tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury.

W decyzji wskazano, iż do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 193.061,01 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 663.376,79 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 202,70 m-cy, wyliczona kwota emerytury wynosi 4.225,15 zł. Po przeliczeniu kapitału początkowego, wysokość emerytury wynosi $(193.061,01 + 663.376,79)/202,70 = 4.225,15$ zł. W decyzji zawarto, iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż W. W. kontynuuje zatrudnienie. W celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć w Oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury oraz wnioski o podjęcie wypłaty emerytury. W decyzji wskazano, iż zważając na treść art. 25 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, wysokość emerytury zostanie ustalona w ostatecznej kwocie z chwilą podjęcia wypłaty emerytury tj. po rozwiązaniu stosunku pracy i zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Średnie dalsze trwanie życia zostanie ustalone na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Ponadto, w decyzji zawarto, iż przeliczono podstawę wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu od dnia 1 lipca 1997 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku przyjmując kwoty podstawy wymiaru składek zgodnie z poświadczeniem Wydziału (...) i Składek. Za pozostałe lata tj. od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 30 czerwca 1997 roku przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie. Ponowne przeliczenie podstawy wymiaru nastąpi po przedłożeniu oryginalnej dokumentacji źródłowej tj. kart wynagrodzeń, list płac, kart zasiłkowych. Dokumenty należy przedłożyć w terminie 1 miesiąca od otrzymania niniejszej decyzji, a doręczenie dokumentów po tym terminie będzie skutkowało rozpatrzeniem uprawnień do świadczenia od miesiąca, w którym zostanie zgłoszony wniosek.

/decyzja z dnia 29 lipca 2021 roku – k. 49-50v załączonych akt rentowych/

Od powyższej decyzji w dniu 13 września 2021 roku odwołał się W. W..

Wnioskodawca skarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- art. 53 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r., poz. 291 ze zm.) poprzez nieprawidłowe zastosowanie i zaniżenie wysokości świadczenia emerytalnego będące następstwem nieuznania okresów zatrudnienia ubezpieczonego;

- art. 365 k.p.c. w zakresie, w jakim organ rentowy nie uwzględnił ustaleń poczynionych w sprawie III AUa 812/19.

W konsekwencji, wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 6 października 2021 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania.

Organ rentowy wskazywał, iż decyzją z dnia 29.07.2021r. przyznano wnioskodawcy emeryturę w kwocie zaliczkowej od dnia 01.03.2021r. tj. od daty nabycia prawa do emerytury. Wpłata emerytury była zawieszona, ponieważ W. W. kontynuował zatrudnienie. Emeryturę obliczono zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17.12.1998 roku. Wysokość emerytury (4225,15 zł) ustalono poprzez podzielenie kwoty składki zewidencjonowanej na koncie wnioskodawcy z uwzględnieniem waloryzacji (193061,01 zł), kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (663376,79 zł) przez dalsze trwanie życia tj. 202,70 m-cy. Dla potrzeb takiego obliczenia emerytury, decyzją z dnia 26.07.2021 roku ustalono wysokość kapitału początkowego W. W. na dzień 01.01.1999r. w wysokości 139.396,73 zł.

Organ rentowy podnosił, iż decyzją z dnia 03.08.2021 roku ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury W. W. od dnia 01.07.2021 roku tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszony został wniosek. W. W. w dniu 27.07.2021 roku wystąpił z wnioskiem o podjęcie wypłaty emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy. Emeryturę obliczono zgodnie z art. 26 ustawy z 17.12.1998 roku. Wysokość emerytury (4.801,26 zł) ustalono poprzez podzielenie kwoty składki zewidencjonowanej na koncie wnioskodawcy z uwzględnieniem waloryzacji (206.887,16 zł), kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego (696.230,23 zł) przez dalsze trwanie życia tj. 188,10 m-cy. Dla potrzeb takiego obliczenia emerytury przyjęto kapitał początkowy obliczony decyzją z dnia 26.07.2021 roku na dzień 01.01.1999 roku w wysokości 139.396,73 zł. Wskaźnik wysokości kapitału początkowego wynosi 177,12% i stanowi przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych 1989-1998. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego przyjęto 18 lat, 2 miesiące, 16 dni tj. 194 miesiące okresów składkowych, 1 rok, 7 miesięcy, 27 dni tj. 19 miesięcy okresów nieskładkowych. Organ rentowy zwracał uwagę, iż do podstawy wymiaru kapitału początkowego za okresy zatrudnienia od dnia 17.12.1981r. do dnia 30.06.1997r. w (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji przyjęto wynagrodzenie minimalne, ponieważ odwołujący nie przedstawił oryginalnej dokumentacji źródłowej - kart wynagrodzeń, list płac, kart zasiłkowych, o co był proszony w decyzjach zaliczkowych. Występując o obliczenie emerytury, W. W. w dniu 21.05.2021 roku przedstawił sporządzone w dniu 21.05.2021 roku zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, które jak wynika z zapisu, wystawione zostało na podstawie kartoteki przebiegu zatrudnienia i list płac. Kwoty wykazane są takie same, jak w zaświadczeniu z dnia 31.10.2014 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazywał, iż w aktach rentowych we wniosku o emeryturę z dnia 08.12.2014 roku znajduje się zaświadczenie Rp-7 z dnia 31.10.2014 roku, które także miało być wystawione w oparciu o kartoteki przebiegu zatrudnienia i listy płac - na zaświadczeniu brak jest pieczętek osób wystawiających zaświadczenie. Przeprowadzona kontrola ZUS w Spółdzielni w 2015 roku wykazała rozbieżności pomiędzy kwotami wykazanymi w zaświadczeniu Rp-7 w kwotami wynikającymi z dokumentów. W dokumentacji przeprowadzonej kontroli znajdują się kserokopie dokumentacji płacowej, jednak są one podpisane za zgodność z oryginałem przez osobę, która podpisała zakwestionowane przez ZUS oraz w trakcie postępowań sądowych dokumenty (sprawa o emeryturę rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi, VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - sygn. akt VIII U 997/16 /III AUa 812/19/, a ponadto sprawa rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 14.12.2017 roku - sygn. akt IV K 746/16.

/odpowiedź na odwołanie – k. 12-13/

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2021 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku W. W. z dnia 27 lipca 2021 roku, ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia 1 lipca 2021 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Zakład ustalił termin płatności świadczenia na 15 dzień każdego miesiąca.

W decyzji wskazano, iż podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia ustalone na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury tj. na dzień 27 lipca 2021 roku. W decyzji podano, iż kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 206.887,16 zł,

kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 696.230,23 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi 188,10 m-cy, wyliczona kwota emerytury wynosi 4.801,26 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $(206.887,16 + 696.230,23)/188,10 = 4.801,26$ zł. Decyzja wskazywała, iż należność za okres od dnia 1 lipca 2021 roku do dnia 31 lipca 2021 roku w kwocie 4.801,26 zł wraz ze świadczeniem za sierpień – 4.801,26 zł po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do urzędu skarbowego w kwocie 845,00 zł, liczonej od podstawy opodatkowania 9.603,00 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 864,23 zł, w tym odliczanej od podatku 744,20 zł, z kwoty świadczenia 120,03 zł, Zakład przekaże na rachunek w banku w kwocie 7.893,29 zł. Od dnia 1 września 2021 roku obliczona emerytura brutto wynosi 4.801,26 zł. Decyzja zawierała, iż od dnia 1 września 2021 roku podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 4.801,00 zł, zaliczka na podatek odprowadzana do urzędu skarbowego wynosi 400,00 zł, składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi łącznie 432,11 zł, w tym odliczana od podatku wynosi 372,10 zł, odliczana z kwoty świadczenia wynosi 60,01 zł, wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 3.969,15 zł.

/decyzja z dnia 3 sierpnia 2021 roku – k. 53-54v załączonych akt rentowych/

Od powyższej decyzji w dniu 13 września 2021 roku odwołał się W. W..

Wnioskodawca skarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- art. 53 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r., poz. 291 ze zm.) poprzez nieprawidłowe zastosowanie i zaniżenie wysokości świadczenia emerytalnego będące następstwem nieuznania okresów zatrudnienia ubezpieczonego;
- art. 365 k.p.c. w zakresie, w jakim organ rentowy nie uwzględnił ustaleń poczynionych w sprawie III AUa 812/19.

W konsekwencji, wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3-4 akt połączonej sprawy VIII U 2415/21/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 6 października 2021 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty, jak w odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 29 lipca 2021 roku.

/odpowiedź na odwołanie – k. 12-13 akt połączonej sprawy VIII U 2415/21/

Postanowieniem z dnia 12 października 2021 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę z odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 3 sierpnia 2021 roku ze sprawą z odwołania W. W. od decyzji z dnia 29 lipca 2021 roku celem łącznego rozpoznania.

/postanowienie – k. 16 akt połączonej sprawy VIII U 2415/21/

Na rozprawie w dniu 14 października 2022 roku wnioskodawca poparł odwołanie, oświadczył, iż nie kwestionuje hipotetycznych wyliczeń jego emerytury dokonanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

/oświadczenie wnioskodawcy – e – protokół z dnia 14 października 2022 roku – 00:00:50 i dalej, 00:04:43 i dalej/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. W. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

W dniu 31 marca 2021 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1-3v załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2021 roku, znak (...) -2016, Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.258,37 zł, okresy składkowe wynoszące łącznie 16 lat, 2 miesiące i 16 dni tj. 194 miesiące oraz okresy nieskładkowe wynoszące 1 rok, 7 miesięcy i 27 dni tj. 19 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do – osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 64,31%, a ponadto średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 97.584,19 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto następujący dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- za rok 1989 – 287.100,00 zł;
- za rok 1990 – 2.648.000,00 zł;
- za rok 1991 – 8.415.000,00 zł;
- za rok 1992 – 28.050.000,00 zł;
- za rok 1993 – 48.395.000,00 zł;
- za rok 1994 – 63.300.000,00 zł;
- za rok 1995 – 3.732,50 zł;
- za rok 1996 – 16.352,00 zł;
- za roku 1997 – 34.137,60 zł;
- za rok 1998 – 31.266,00 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 103,07%.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 10-10v załączonych akt rentowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 11 załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2021 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31 marca 2021 roku, przyznał W. W. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 marca 2021 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W decyzji wskazano, iż wyliczona kwota emerytury wynosi 3.243,49 zł, a emerytura ma charakter zaliczkowy, jej wysokość może ulec zmianie po uzyskaniu odpowiedzi z Wydziału Zasiłków, dotyczącej kwot zasiłków chorobowych za lata 1996 – 1998.

W decyzji podano, iż do wyliczenia emerytury za lata pracy, za które wnioskodawca nie przedłożył dochodów przyjęto obowiązujące w tym okresie kwoty minimalnego wynagrodzenia. Również za okres zatrudnienia od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku, ponieważ zaświadczenie na druku Rp-7 nie spełnia wymogów formalnych – brak pieczętek imiennych osób sporządzających dokument.

W decyzji zawarto, iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na to, iż wnioskodawca kontynuuje zatrudnienie.

/decyzja z dnia 23 kwietnia 2021 roku – k. 13-15 załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 4 maja 2021 roku, znak (...) - 2016, Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.772,98 zł, okresy składkowe wynoszące łącznie 16 lat, 2 miesiące i 16 dni tj. 194 miesiące oraz okresy nieskładkowe wynoszące 1 rok, 7 miesięcy i 27 dni tj. 19 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do – osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 64,31% oraz średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 121.385,11 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto następujący dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- za rok 1989 – 287.100,00 zł;
- za rok 1990 – 2.648.000,00 zł;
- za rok 1991 – 8.415.000,00 zł;
- za rok 1992 – 28.050.000,00 zł;
- za rok 1993 – 48.395.000,00 zł;
- za rok 1994 – 63.300.000,00 zł;
- za rok 1995 – 3.732,50 zł;
- za rok 1996 – 33.294,00 zł;
- za roku 1997 – 44.543,90 zł;
- za rok 1998 – 57.759,22 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 145,22%.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 23-23v załączonych akt rentowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 24 załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 5 maja 2021 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku W. W. z dnia 31 marca 2021 roku, przyznał zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 marca 2021 roku tj. miesiąca, w którym złożono wniosek.

W decyzji wskazano, iż wyliczona kwota emerytury wynosi 3.802,28 zł

W decyzji podano, iż do wyliczenia emerytury za lata pracy, za które wnioskodawca nie przedłożył dochodów przyjęto obowiązujące w tym okresie kwoty minimalnego wynagrodzenia. Również za okres zatrudnienia od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku – (...), ponieważ zaświadczenie na druku Rp-7 nie spełnia wymogów formalnych – brak pieczętek imiennych osób sporządzających dokument.

W decyzji zawarto, iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na to, iż wnioskodawca kontynuuje zatrudnienie.

/decyzja z dnia 5 maja 2021 roku – k. 25-27 załączonych akt rentowych/

Decyzją z dnia 26 lipca 2021 roku, znak (...) -2016, Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 2.162,44 zł, okresy składkowe wynoszące łącznie 16 lat, 2 miesiące i 16 dni tj. 194 miesiące oraz okresy nieskładkowe wynoszące 1 rok, 7 miesięcy i 27 dni tj. 19 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do – osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 64,31%, a ponadto średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 139.396,73 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto następujący dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- za rok 1989 – 287.100,00 zł;
- za rok 1990 – 2.648.000,00 zł;
- za rok 1991 – 8.415.000,00 zł;
- za rok 1992 – 28.050.000,00 zł;
- za rok 1993 – 48.395.000,00 zł;
- za rok 1994 – 63.300.000,00 zł;
- za rok 1995 – 3.732,50 zł;
- za rok 1996 – 33.294,00 zł;
- za roku 1997 – 66.648,90 zł;
- za rok 1998 – 79.413,22 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 177,12%.

/decyzja o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – k. 47-47v załączonych akt rentowych, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 48 załączonych akt rentowych/

Do podstawy wymiaru kapitału początkowego za okresy zatrudnienia od dnia 17 grudnia 1981 roku do dnia 30 czerwca 1997 roku w (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął wynagrodzenie minimalne.

/bezsporne/

W konsekwencji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał sporne decyzje z dnia 29 lipca 2021 roku oraz z dnia 3 sierpnia 2021 roku.

/decyzja z dnia 29 lipca 2021 roku – k. 49-50v załączonych akt rentowych, decyzja z dnia 3 sierpnia 2021 roku – k. 53-54v załączonych akt rentowych/

W okresie od dnia 10 stycznia 1977 roku do dnia 30 listopada 1981 roku W. W. zatrudniony był w (...) Spółdzielni (...) w likwidacji w Ł. na stanowisku konserwatora maszyn i urządzeń.

/bezsporne/

W. W. w okresie od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 31 sierpnia 1992 roku zatrudniony był w (...) Spółdzielni (...) w likwidacji w Ł. na stanowisku głównego mechanika Wydziału w pełnym wymiarze czasu pracy, z kolei od dnia 1 września 1992 roku do dnia 31 października 2014 roku na stanowisku likwidatora w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadcstwo pracy z dnia 31 października 2014 roku – załączone dokumenty osobowo – płacowe wnioskodawcy/

W trakcie zatrudnienia w wyżej wymienionym zakładzie pracy wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami funkcyjnymi oraz premiami uznaniowymi. Stawki wynagrodzenia były ustalone dla poszczególnych stanowisk.

/zeznania wnioskodawcy W. W. – e – protokół z dnia 14 października 2022 roku – 00:01:50 i dalej w związku z e – protokołem z dnia 18 stycznia 2022 roku – 00:03:02 i dalej/

W dniu 18 czerwca 2010 roku pracodawca (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. wystawił (za okres zatrudnienia od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia sporządzenia zaświadczenia) zaświadczenie Rp-7 zawierające informacje o uzyskanym przez wnioskodawcę wynagrodzeniu w latach 1981 – 1998. Zaświadczenie zostało podpisane m.in. przez I. W. (1).

/kserokopia zaświadczenia Rp-7 z dnia 18 czerwca 2020 roku - załączone akta osobowo – płacowe wnioskodawcy/

W dniu 31 października 2014 roku pracodawca (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. wystawił (za okres zatrudnienia od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 31 października 2014 roku) zaświadczenie Rp-7 zawierające informacje o uzyskanym przez wnioskodawcę wynagrodzeniu w latach 1981 – 1998. Zaświadczenie zostało podpisane m.in. przez M. S..

/zaświadczenie Rp-7 z dnia 31 października 2014 roku – załączona dokumentacja osobowo-płacowa wnioskodawcy/

W dniu 21 maja 2021 roku pracodawca (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. wystawił (za okres zatrudnienia od dnia 7 grudnia 1981 roku do dnia 31 października 2014 roku) zaświadczenie Rp -7 zawierające informacje o uzyskanym przez wnioskodawcę wynagrodzeniu w latach 1981 – 1998. Zaświadczenie zostało podpisane m.in. przez M. S..

/zaświadczenie Rp-7 z dnia 21 maja 2021 roku – k. 29-32 załączonych akt rentowych/

Kwoty wynagrodzenia za okres od 1981 roku do 1998 roku zawarte w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 18 czerwca 2010 roku, w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 30 października 2014 roku oraz w zaświadczeniu RP-7 z dnia 21 maja 2021 roku pokrywały się.

/zaświadczenie z dnia 18 czerwca 2010 roku – załączona dokumentacja osobowo – płacowa wnioskodawcy, zaświadczenie z dnia 31 października 2014 roku – załączona dokumentacja osobowo-płacowa wnioskodawcy, zaświadczenie Rp-7 z dnia 21 maja 2021 roku – k. 29-32 załączonych akt rentowych/

Przy sporządzaniu zaświadczenia, M. S. korzystała z druku (...) z dnia 18 czerwca 2010 roku, który został sporządzony prze I. W. (2). W 2010 roku M. S. również brała udział w wystawianiu tego dokumentu. Wówczas korzystano z kart wynagrodzeń i list płac W. W., jak również ze świadectw pracy.

/zeznania świadka M. S. złożone na piśmie – k. 84-84v/

Informacje zawarte w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 21 maja 2021 roku M. S. opierała o takie same dane, które zostały wzięte pod uwagę przy sporządzaniu zaświadczenia Rp-7 z dnia 31 października 2014 roku.

/zeznania świadka M. S. złożone na piśmie – k. 84-84v/

Do zalania dokumentacji zakładu pracy (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. doszło na przełomie lat 2009 i 2010. Część dokumentacji udało się uratować i na podstawie informacji ze zniszczonych dokumentów M. S. wraz z I. W. (1) odzyskały część danych. Przed zalaniem M. S. nie sporządziła żadnych dokumentów dotyczących W. W..

/zeznania świadka M. S. złożone na piśmie – k. 84-84v/

Przy uwzględnieniu treści umów o pracę, angaży, list płac i kart wynagrodzeń za okres zatrudnienia od 1981 roku do 1998 roku w (...) Spółdzielnia (...) w Ł., wnioskodawca W. W. uzyskał następujący dochód:

- za rok 1981 – 5.581,00 zł;
- za rok 1982 – 163.363,00 zł;
- za rok 1983 – 295.370,00 zł;
- za rok 1984 – 304.790,00 zł;
- za rok 1985 – 452.190,00 zł;
- za rok 1986 – 684.010,00 zł;
- za rok 1987 – 945.320,00 zł;
- za rok 1988 – 2.207.541,00 zł;
- za rok 1989 – 9.374.402,00 zł;
- za rok 1990 – 48.530.490,00 zł;
- za rok 1991 – 75.995.160,00 zł;
- za rok 1992 – 136.535.000,00 zł;
- za rok 1993 – 29.309.000,00 zł;
- za rok 1994 – 263.269.100,00 zł;
- za rok 1995 – 30.643,75 zł;
- za rok 1996 – 60.711,29 zł;
- za rok 1997 – 97.857,00 zł;
- za rok 1998 – 165.809,22 zł.

/wykaz wprowadzonych dochodów – k. 106-107, załączone dokumenty osobowo – płacowe wnioskodawcy/

Do obliczenia hipotetycznego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto:

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na	kwotę rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy (w zł)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za
-----	---------------------	---	--	--

		ubezpieczenie społeczne (w zł)		rok kalendarzowy (w %)
1	2	3	4	5 (3:4)
1	1989	9.374.402,00	2.481.096,00	377,83
2	1990	48.530.490,00	12.355.644,00	392, 78
3	1991	75.995.160,00	21.240.000,00	357,79
4	1992	136.535.000,00	35.220.000,00	387, 66
5	1993	29.309.000,00	47.940.000,00	61, 44
6	1994	263.269.100,00	63.936.000,00	411, 77
7	1995	30.643,75	8.431,44	363, 45
8	1996	60.711,29	10.476,00	579, 53
9	1997	97.857,00	12.743,16	767, 92
10	1998	165.809,22	14.873,88	1.114, 77

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 481,46%.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 105/

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi hipotetycznie 180.553,01 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 3.052,23 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od dnia 1 stycznia 1989 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 481,46%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został ograniczony do 250,00%, ponieważ nie może przekraczać tej wysokości. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, po ograniczeniu do 250,00%, przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową określoną w ustawie powołanej w części I decyzji (250,00% z 1.220,89 zł = 3.052,23 zł).

Ponadto, do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto okresy składkowe wynoszące łącznie 16 lat, 2 miesiące, 16 dni tj. 194 miesiące oraz okresy nieskładkowe wynoszące łącznie 1 rok, 7 miesięcy, 27 dni tj. 19 miesięcy, jak również

współczynnik proporcjonalny do – osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, który dla wnioskodawcy wyniósł 64,31% i średnie dalsze trwanie życia wynoszące 209 miesięcy.

/hipotetyczne wyliczenia wartości kapitału początkowego – k. 104-104v/

Przeliczenie kapitału początkowego spowodowało, iż emerytura przysługująca W. W. wynosiła odpowiednio:

- od dnia 1 marca 2021 roku – 5.191,40 zł (zawieszono świadczenie);
- od dnia 1 lipca 2021 roku – 5.894,08 zł (od dnia podjęcia wypłaty);
- od dnia 1 marca 2022 roku – 6.306,67 zł (po waloryzacji).

/ hipotetyczne wyliczenia kapitału początkowego i emerytury – k. 94-95/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów, na które składały się dokumentacja załączona do akt przedmiotowej sprawy (w tym dokumentacja osobowo – płacowa wnioskodawcy), jak również znajdująca się w aktach organu rentowego oraz posiłkowo zeznania wnioskodawcy W. W. i świadka M. S..

W toku postępowania dowodowego wnioskodawca nie kwestionował hipotetycznych wyliczeń wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury, dokonanych przez organ rentowy w oparciu o przedłożoną dokumentację osobowo – płacową wnioskodawcy. W. W. nie podważał również wiarygodności wynikających z jej treści zapisów o uzyskanym przez niego wynagrodzeniu w spornym okresie w ramach zatrudnienia w zakładzie pracy (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł.. Oryginały rzeczonyj dokumentacji osobowo – płacowej pozwoliły na odtworzenie rzeczywistych zarobków W. W. biorąc pod uwagę, iż organ rentowy formułował szereg zastrzeżeń, co do rzetelności informacji zawartych w kolejno wystawianych przez powołanego pracodawcę zaświadczeniach Rp-7 o zatrudnieniu i wynagrodzeniu skarżącego. Organ rentowy nie zakwestionował dokumentacji źródłowej dotyczącej wynagrodzenia wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

odwołanie zasługiwało na uwzględnienie i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Stosownie do treści art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. , poz. 504 ze zm., dalej: ustawa emerytalna), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;
- 5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Jak wskazuje art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak normuje ust. 2 i ust. 3 powołanego przepisu, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia, a podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej normuje, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na mocy art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Według ustępu 2 powołanego artykułu, kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

W oparciu o przepis art. 174 ust. 1, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w

okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei, na podstawie ust. 6 omawianego przepisu, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W oparciu o art. 16, przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat przez osobę, która pobierała okresową emeryturę kapitałową do dnia poprzedzającego osiągnięcie tego wieku, emeryturę z Funduszu oblicza się ponownie z urzędu na zasadach określonych w art. 26, z tym że do obliczenia emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku 65 lat, obowiązujące w dacie osiągnięcia tego wieku (art. 26c ust.1).

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z tym że przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia dotychczas przysługującej emerytury z Funduszu (art. 26c ust. 2).

Stosownie do art. 116 ust. 5 powyższej ustawy do wniosku o emeryturę lub rentę powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo i wysokości tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2001 roku II UK 297/00).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca zakwestionował wysokość przyjętego za podstawę obliczeń emerytury wynagrodzenia za pracę otrzymywanego w zakładzie pracy (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. w okresie od dnia 17 grudnia 1981 roku do dnia 30 czerwca 1997 roku. ZUS uwzględnił bowiem wynagrodzenie za pracę w wyżej wymienionym okresie w wysokości minimalnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podnosił, iż przedstawione przez wnioskodawcę zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 21 maja 2021 roku, wystawione na podstawie kartoteki przebiegu zatrudnienia i list płac zawierało identyczne kwoty, jak te zawarte w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 31 października 2014 roku. Jak wskazywał organ rentowy, przeprowadzona w 2015 roku kontrola ZUS u powołanego pracodawcy wykazała rozbieżności pomiędzy kwotami wykazanymi w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 31 października 2014 roku i kwotami wynikającymi z dokumentów. Dodatkowo, Zakład Ubezpieczeń Społecznych precyzował, iż znajduje się w posiadaniu kserokopii dokumentacji płacowej, jednakże jest ona poświadczona za zgodność z oryginałem przez osobę, która złożyła podpis na dokumentach zakwestionowanych przez pozwanego w innych postępowaniach sądowych.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy zatem wyjaśnić, że dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS Rp-7. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia może być też legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia, dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego, gdy zakład pracy nie jest w posiadaniu dokumentów płacowych. Stanowi o tym § 20 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r. nr 10, poz. 49 ze zm.).

Należy podkreślić, że Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c.

i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Mając to na uwadze, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń, wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać

w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonej. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Z uwagi na to, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionował zapisy znajdujące się w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 21 maja 2021 roku sporządzonym przez pracodawcę (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł. (i które miało zostać wystawione w oparciu o kartoteki przebiegu zatrudnienia i listy płac), Sąd, po załączeniu do akt sprawy dokumentacji osobowo - płacowej W. W., zobowiązał pełnomocnika organu rentowego do hipotetycznego wyliczenia emerytury wnioskodawcy w najkorzystniejszym wariantcie. Zgodnie z zobowiązaniem Sądu, hipotetyczne wyliczenia organu rentowego uwzględniały kwoty wynagrodzeń zamieszczone w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 maja 2021 roku (I wersja) oraz kwoty wynagrodzeń, w tym składników dodatkowych, określonych w konkretnej wysokości i wynikających z umów o pracę, angaży, list płac oraz kart wynagrodzeń (II wariant). W rezultacie, wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonego i co istotne, skutkowało zwiększeniem wartości należnego mu kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury. Zarówno przy przyjęciu I, jak i II wariantu, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przewyższał 250%, dlatego też, według obowiązujących przepisów prawa (art. 15 ust. 5 ustawy emerytalnej), musiał zostać ograniczony do rzonej wysokości procentowej. W związku z powyższym, w obu przypadkach ostateczna kwota kapitału początkowego była jednakowa i wynosiła 180.553,01 zł. W konsekwencji, po przeprowadzeniu procesu rachunkowego, świadczenie emerytalne wnioskodawcy powinno wynosić odpowiednio: od dnia 1 marca 2021 roku – 5.191,40 zł (zawieszony świadczenie), od dnia 1 lipca 2021 roku – 5.894,08 zł (od dnia podjęcia wypłaty), natomiast od dnia 1 marca 2022 roku – 6.306,67 zł (po waloryzacji). W zakresie szczegółowych danych istotnych dla dokonania wyliczeń kapitału początkowego tj. dochodów wnioskodawcy za okres od 1981 roku do 1998 roku, Sąd Okręgowy oparł się na zapisach zawartych w dokumentacji osobowo – płacowej, załączonej do akt przedmiotowej sprawy. Dokumentacja ta, w ocenie Sądu, stanowiła wiarygodne źródło dla ustalenia rzeczywistego wynagrodzenia otrzymywanego przez wnioskodawcę w spornym okresie, bowiem zawierała oryginały umów o pracę, angaży, list płac oraz kart wynagrodzeń. Koniecznym stało się również podkreślenie, iż wnioskodawca nie kwestionował wysokości wynagrodzenia wynikającego z powyższych dokumentów, ani hipotetycznego wyliczenia emerytury dokonanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawca w treści odwołania powoływał się na ustalenia faktyczne poczynione w sprawie VIII U 997/16 (III AUa 812/19). Ustalenia te skupiały się jednak na przebiegu zatrudnienia wnioskodawcy w zakresie posiadanego stażu pracy. W przedmiotowej sprawie, spornym okazała się wysokość uzyskiwanego przez W. W. wynagrodzenia w latach 1981-1998, natomiast nie okoliczność świadczenia pracy i charakter tej pracy w zakładzie (...) Spółdzielnia (...) w likwidacji w Ł..

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i ustalił wysokość emerytury W. W. przy przyjęciu kapitału początkowego w kwocie 180.553,01 zł, wyliczonego przy uwzględnieniu wskaźnika podstawy wymiaru w wysokości ograniczonego do 250% ustalonego z lat 1989-1998.